

3 กุมภาพันธ์ ... วันทหารผ่านศึก

นำเสนอด้วย : 4 ก.พ. 2552

"ชีวิตนี้เพื่อชาติ" เสียงเพรียกแห่งความหวัง (เดลินิวส์)

การรับถือเป็นงานหลักของเหล่าทหาร ที่เป็นแนวหน้าคุอยประทีปบ่อองประเทศไทยชาติไม่ให้ศัตรูมาสู้กรา
หากย้อนอดีตกลับไป การศึกต่างๆ มีบรรพบุรุษแพลชีพเพื่อรักษาแผนดินทอง "ไม้ตายกีบادเจ็บ" มากมาย
ซึ่งในช่วงแรกหลังจากทรงรามจบลงทุกคุนให้เกียรติในฐานะวีรบุรุษ
แต่นานเข้าผู้คนในสังคมก็หลงลืมท่าทางผ่านศึกเหล่านี้ไป
พวกเขากลายเป็นเพียงคนพิการกินเงินบำนาญในสายตาผู้อื่น
ซึ่งแท้จริงแล้วพวกเขามีความสามารถและต้องการให้สังคมยอมรับ

๓ กุมภาพันธ์ ของทุกปีเป็น "วันพ่อผ่านศึก" นอกจากการระลึกถึงเพื่อนร่วมรบที่เสียชีวิตไปแล้ว พวกเขายังต้องการเสียงเพรียกแห่งความหวังจากสังคม ซึ่ง "โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตทหารผ่านศึกพิกรथุพูลภาพ" ขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์ ก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ทำให้เหล่ารุ้วของชาติมีโอกาสฝึกอาชีพและพัฒนา ความรู้ ลงเสริมกำลังใจให้กับชีวิตอย่างมีความสุข แต่ภาวะผ่านวันเวลาอันโหดร้ายไม่ใช่เรื่องง่าย

"พี่ผมขอเมียพี่นะครับ" หนุ่มหน้าใหม่ที่มากับภรรยาของ ร.อ.ชินะดิษ รูปže宝贵
เมื่อครั้งรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลเยปากอกันดีอุ เกือบ 30 ปีมาแล้ว ชีวิตเหมือนเรื่องขำกรรมซัด
ตั้งแต่ระเบิดดูมนั้นดูงี้นับนวนุนเข้าในจังหวัดเชียงรายจากการบุบกะบองก้าวลงขุนสา
ชึ้นกำลังลำเลียงข้ายายยาสเปดิต ทำให้ทางการยกท่อนลงตั้งแต่นั้นมาลงไปไม่สามารถขับเขยื่อนได้
แต่ไม่ทันที่แพลงนแรงภายในจะตกสะเก็ดดี แลลใหม่ก็เกิดขึ้นตรงข้าวหัวใจ
เมื่อภรรยาข้อแยกทางไปกับสามีใหม่โดยทิ้งภาระลูกทั้งสองไว้ให้แล

"พอรู้ว่าจะเดินไม่ได้เมื่อยท้อแท้ เพราะเราทำหน้าที่รักษาประเทศไทย ขณะเดียวกันการเป็นพหารสันในหรือจัดความอดทนแม่วงกากยจะพิการก็ต้องทางานทำให้ได้" ร.อ.ชินะดิษ ในวัย 53 ปี กล่าว

ตอนแรกกลับไปทำงานละเวกบ้านที่เป็นโรงงาน ก็พอทำได้ แต่พอนานไปร่างกายไม่เอื้ออำนวย

ประกอบกับมีอาการแทรกซ้อนจากการเดินล้ม ทำให้ต้องเข้ามารักษาในโรงพยาบาลอยู่เป็นเวลานานจนถึงปัจจุบัน

ร.อ.ชินะดิษ ตัดสินใจลงเรียนหลักสูตรระยะสั้นการเป็นหมออุด
เพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัวใหม่ของตัวเอง ขณะเดียวกันก็เพื่อให้สังคมยอมรับความสามารถของผู้พิการ
เนื่องจากที่ผ่านมาหลายคุณยังมองว่าไม่มีความรู้ความสามารถ นอกจากนี้ ยังเรียนในหลักสูตรต่างๆ เพิ่มเติม เช่น
การแกะสลักไม้เป็นรูปต่างๆ และประดิษฐ์ศิลปะการทำรูป ไทย-โอลิเวอ

กิจกรรมฝึกอาชีพทำให้ผ่อนคลายความตึงเครียด และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ถึงวันนี้ลูกๆ
ต่างเดิบโตมาทางเลี้ยงได้แล้ว แต่ ร.อ.ชินะดิษ ยังคงหวังว่าเมื่อได้ที่หายดี
จะออกไปนำวิชาความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ทุกวันนี้มีลูกค้ามาดูดวงที่โรงพยาบาลพานศึกพօนคุร
แม้จะไม่มากนักแต่ก็ส่งเสริมความสุขทางจิตให้มีความสุขมากขึ้นกว่าเดิม

"ในฐานะเป็นพยาบาลที่ต้องดูแลคนไข้ อยากรีบดูแลคนไข้ให้หายดีโดยไม่ประมาท
 เพราะเมื่อได้ที่เราะเลยพากษา ก็พร้อมจะโอมจามตีทูกเมื่อ ขณะเดียวกันก็อยากรีบดูแลคนไข้ให้หายดี
 พยาบาลที่ต้องดูแลคนไข้ต้องมีความสุขทางจิต ให้มีความสุขมากขึ้นกว่าเดิม"

"ชีวิตผมเกิดมาเพื่อเป็นพยาบาล" ร.อ.สมศักดิ์ แสนล้ำ อายุ 55 ปี
กล่าวขณะนั่งรู้ยลูกบัดเพื่อทำเป็นกระเบื้าตามที่ลูกค้าสั่งอยู่บนเตียง
หลังจากช่วงเช้าเปิดแผงขายลอตเตอรี่ภายในโรงพยาบาลพานศึก

หากไม่รักเป็นพยาบรจริงคงไม่อดทนสอบเข้าถึง 4 ครั้ง แต่ ร.อ.สมศักดิ์ ไม่เคยท้อใจ
สอบไม่ได้ก็หาอาชีพอื่นเสริมก่อนสมดังหวัง แต่แล้วก็มาภูก碌อบยิงที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี หลังจากเข้าชั้นโฉมที่ พคท.
(พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย) กระสุนฝังไประดูกสันหลังหม่องลงความเห็นว่าต้องตัดขาดทิ้ง

"หลังจากโดนยิงเราทำใจไว้แล้ว เพราะเราเป็นนักกรบไม่ตายก็พิการ
ในฐานะเราเป็นผู้บังคับหมวดปืนเล็กในสมัยนั้นพอเห็นลูกนองบาดเจ็บด้วยกันก็รู้สึกสงสารเพราะในสนามรบเราคือ
พื่อนตาย" ร.อ.สมศักดิ์ กล่าว

การได้ฝึกอาชีพทำให้ผ่อนคลายไม่ต้องวิตกกังวลกับความเครียดต่างๆ
และยังเป็นการออกกำลังกายไปในตัวด้วย มีโครงการอะไรใหม่ฝึกก็ทำหมดตั้งแต่ ชอบเครื่องใช้ไฟฟ้า แกะสลักไม้
บางครั้งก็ซื้อหันงสือ มาหัดทำรอยลูกบัดเป็นตุกตา กระเบา
พอมีงานแสดงสินค้าก็นำออกไปโชว์ก็มีลูกค้าบางรายมาติดต่อ

"ทุกวันนี้แทบไม่ได้เปิดดูข่าวเพราเบื้องหน้ากากการเมืองทະເລາກັນ
ທລາຍຄຣັງເຮົາກີ່ວຸສິກເສຣາແລ້ວທອແທໃນຂົວຕວາ ທຳໄມເຮົາອຸດູສາຫພລື່ບີພເພື່ອຮັກມະຈາຕີ
ແຕດນທີ່ອູ້ແນວຫລັງມົວແຕທະເລາກັນ" ຮ.ອ.ສມສັກດີ ທຶງທາຍ

ນ.ພ.ນໍ້າຊ້າຍ ອຸນຮາຣາກຣນ ຜູ້ອໍານວຍກາຣໂຮງພຍາບາລທາຮັກສີກ
ໃນຈູນະຜູ້ແລ້ໂຄຮງກາຣພັ້ນຄຸນກາພີ້ວິດທຸກທາຮັກສີກພິກາຣຖຸພພລກາພ ກລາວວ່າ
ໂຄຮງກາຣນີ້ຈົດຂຶ້ນມາເພື່ອສົງເລີມທັກຍູ້ກາພໃຫ້ທາຮັກສີກທີ່ພິກາຣ
ເພື່ອໃຫ້ຄຸນເຫຼານີ້ລັບໄປອູ້ໃນສັງຄົມດວຍກາຣມີອາຊີ່ພາຮາຮາຍໄດ້ເລີ່ມຕົວເອງ ມີກາຣີກອບຮມທຸກວັນພຸດທີໂຮງພຍາບາລ
ໂດຍແບ່ງເປັນກຸລຸມລະ 30 ດົນ ທ່າກຮອບຮມ 5 ວັນ
ໂດຍສຳມາຮັດເລືອກໄດ້ວາຕອງກາຣເຮືຍນແກ້ໄລກິນ້າໂຮງສົລປະກຳໄຫ້ໂຮງສົລປະກຳໄຫ້ໄຫຼົງໄຫ້ໄວ້-ໂວ່າງເຂົ້າໂລະ ຂະນີ້ເປີດທໍາກາຣີກມາກວ່າ 6 ເດືອນ
ແລ້ວໄດ້ທໍາກາຣສອບຄາມທາຮັກສີກທີ່ເຂົາມາໃຫ້ບົຣິກາຣຂອງໂຮງພຍາບາລວ່າຕອງກາຣີກອາຊີ່ພະໄວອົກຫຼືເປົລາ
ເພື່ອອານາຄດຈະໄດ້ຈັດຫລັກສູງທ່ານີ້ເປັນມາຕອບສະນອງຄວາມຕອງກາຣ

ຜູ້ອໍານວຍກາຣໂຮງພຍາບາລທາຮັກສີກ ກລາວຕ່ອງວ່າ ທີ່ຜ່ານມາມີທາຮັກສີກທີ່ປະເທດເຂົ້າອບຮມກວ່າ
300 ດົນ ຂຶ້ງຜລທີ່ອົກມານາພອໃຈເພຣະໝາຍຄຸນມີສກາພຈິຕໃຈຸດຂຶ້ນ
ຂະນະເດີຍກັນບາງຄົກສາມາດສຽງຮາຍໄດ້ໃຫ້ກັບດົນເອງ ທ່າໃຫ້ເກີດຄວາມກາດກຸມືໃຈ

"ອຍກໃຫ້ສັງຄົມໃຫ້ຄວາມໜ່ວຍເຫຼືອທາຮັກສີກເພົ່າພລື່ບີເພື່ອຈາຕີ
ຂຶ້ງເນື່ອເຂົາພິກາຣເຮົາຮົ່ງເປັນໜູ້ແນວຫຼັງຄຸນມີສກາພຈິຕໃຈຸດຂຶ້ນ
ຂະນະເດີຍກັນກົ້າເຊີ່ງໝູ້ຈົ່ງໃຫ້ເຫຼາທາຮັກສີກທີ່ພິກາຣທາກຕອງກາຣີກອາຊີ່ພສາມາດີດຕ່ວ່າດ້ວຍຕົນເອງທີ່ໂຮງພຍາບາລ" ນ.ພ.ນໍ້າຊ້າຍ ກລາວ

ນ.ພ.ນໍ້າຊ້າຍ ກລາວອີກວ່າ ສໍາຮັບອານຸຄູຕເຕີຍມທີ່ຈະປັບປຸງໂຄຮງກາຣໃໝ່ປະສິທິກຸາພາມກົງ
ເນື່ອງຈາກຕອນນີ້ເວີ່ມ້ມີທາຮັກສົມາກົດໃຫ້ທີ່ພິກາຣເຂົາມາມາກົ່ນ ອົ່ງຄຸນເຫຼານີ້ເພີ່ມປະສົບບໍ່ຢູ່ຫາດານຈິຕໃຈມາໄມ່ນານ
ທ່າໃໝ່ໂຮງພຍາບາລຕອງຄອຍຟິ່ນຟຸກທັ້ງສກາພຮາງກາຍແລ້ວຈິຕໃຈໃຫ້ລັບໄປຢືນໄດ້ໃນສັງຄົມເຮົວວັນ

ນີ້ເປັນເສີຍສະຫອນທີ່ຈາກເຫຼືອທາຮັກສີກທີ່ຄອຍປົກປົງຜົນແຜ່ນດິນທີ່ທຸກຄູນກຳລັງ "ກິນ-ນອນ"
ຂົວຕົວຂອງພວກເຂົາສາມາດພລື່ເພື່ອຈາຕີໄດ້ ແລ້ວຄຸນແລະ...ພຣອມຈັບມືອັນສຽງປະເທດໄຫວ່າທຸກໆໄຫວ່າ
?

ຂອບຄຸນທີ່ມາຈາກ ເດລິນິວັດ